

РЕШЕНИЕ

№ 9164

гр. С, 01.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С И

при участието на секретаря П А

като разглежда докладваното от С И Гражданско дело № 20221110134888 по описа за 2022 година

произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Х. Й. Н., ЕГН *****, подадена чрез адв.Б. със съдебен адрес гр.С, бул.“В Л” № ..., насочена срещу решение № 2/20.04.2001 г. на Поземлена комисия – с.Л, понастоящем ОСЗ-И, с което е определено право на обезщетение на наследниците на С С. Ц /Й/ за признато, но невъзстановено право на собственост върху земеделска земя, представляваща 3.500 дка, V категория, възстановена с решение №.../25.01.1998 г., и решение №.../25.01.1998 г., с което е отказано възстановяване правото на собственост върху процесната земеделска земя.

В жалбата се твърди, че решението на ПК-с.Л от 20.04.2001 г. е неправилно и незаконосъобразно. Жалбоподателката оспорва де й е връчвано решение №.../25.01.1998 г. В същото време твърди, че собствеността върху процесния недвижим имот й е възстановена с решение №.../15.04.1994 г., като няма мотиви и основания в последващото решение от 25.01.1998 г. за отмяната му.

С оглед на горното се иска съдът да отмени процесните решения на ОСЗ като неправилни и незаконосъобразни.

В съдебно заседание жалбоподателката явява лично и се представлява от пълномощник, който поддържа подадената жалба. Ответникът се представлява от упълномощен представител и оспорва жалбата. Заинтересованите страни не вземат становище.

По делото са събрани писмени доказателства, назначена и изслушана е съдебно-оценителна експертиза.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството е по реда на чл.126 АПК вр. чл.14, ал.3 от ЗСПЗЗ Жалбата,

инициирала настоящето производство е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и при наличието на правен интерес за жалбоподателя като адресат на атакуваните индивидуални административни актове.

От представените писмени доказателства се установява, че жалбоподателката е една от наследниците на С Й И, Ц, Л.

Със заявление вх.№.... от 04.08.1992 г., подадено от С Х. С. - наследник на С Ц, до ПК-с-Л, е заявено възстановяване собствеността върху 3 земеделски земи в землищено на с.Л.

На 15.09.1994 г. ПК-с.Л е постановила решение №...., с което е признала и определила за възстановяване правото на собственост на наследниците на С С. Ц /Й/, нива от 2.00 дка в м.«М път». С решение със същия номер и от същата дата, е възстановено правото на собственост върху други два имота – нива от 2.500 дка в м.«П» и нива от 3.500 дка в м.«В».

По делото е представено решение №..../25.01.2018 г., с което е признато правото на собственост на наследниците на С С. Ц /Й/ върху 3 имота, като за два от тях се възстановява собствеността, а за третия е постановен отказ поради наличие на пречки по чл.10б, ал.1 от ЗСПЗЗ. В о.с.з. от 28.03.2023 г. пълномощникът на ответника пояснява, че решението е разпечатка от системата на ОСЗ, тъй като оригиналът с подписите на членовете на ОСЗ е унещожен поради наводнение в архива на ОСЗ.

Решенията на Общинските служби по "Земеделие" са индивидуални административни актове, които се постановяват от компетентния по местонахождението на недвижимите имоти орган по поземлена собственост при подадено по реда на чл.11, ал.1 вр. чл.12, ал.1 ЗСПЗЗ заявление, като преценката за законосъобразност, която съдът прави в производството по чл.14, ал.3 ЗСПЗЗ се свежда до анализиране на визираните в нормата на чл.146 АПК критерии, а именно: административният акт да е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на материално-правните и процесуално-правните предпоставки за това и да е съобразен с целта на закона. Неспазването на някое от тези изисквания за действителност на административните актове води до тяхното опорочаване и отмяна, респ. изменение от съда съобразно неговата компетентност по см. на чл.172 АПК.

След извършване прененка за законосъобразност на решение №..../25.01.2018 г., по посочените критерии, съдът намира същото за недействително. Липсата на оригинал, при направеното от жалбоподателя оспорване, от една страна не дава възможност съдът да провери дали решението е взето от посочените лица – началник и членове, индиция за което би бил поставен от тях подпис. От друга страна, дори и да е подписано от началника и членовете на ПК-с.Л, то комисията е действала в незаконен състав по арг. от чл.60, ал.4 от ППЗСПЗЗ /в редакцията след изм. с ДВ, бр. 122 от 1997 г./. Съобразно цитираната норма, поземлените комисии се състоят от председател, секретар и нечетен брой членове. В случая, видно от отразеното в процесното решение от 25.01.1998 г., то е взето от ПК с

началник инж.Кайряк и 4-ма членове. В тези случаи съдебната практика е категорична, че констатирания порок води до нищожност на оспореното решение.

Липсата на валидно взето и влязло в сила решение по чл.106 ЗСПЗЗ, е пречка, за да се развие законосъобразно процедурата по обезщетяване на правоимащите лица. Ето защо съдът приема, че процесното решение по чл.19, ал.8 от ППЗСПЗЗ от 19.04.2001 г., с което ОЗС /респ.ПК/ определя правото на обезщетение на собствениците и в което е посочена стойността на обезщетението, е незаконосъобразно, макар размерът на обезщетението да е правилно определен /съобразно заключението по съдебно-оценителната експертиза.

По така изложените съображения съдът намира подадената жалба за изцяло основателна, като следва да се прогласи нищожността на решението от 25.01.1998 г. и да се отмени това от 19.04.2001 г. За пълнота на изложението следва само да се отбележи, че макар и в жалбата решението по чл.19, ал.8 от ППЗСПЗЗ да е посочено като такова, постановено на 20.04.2001 г., то очевидно е допусната техническа грешка, доколкото съобразно изложените доводи и възражения по ясен и категоричен начин може да се направи извод кой е акта на ПК-с.Л, който се оспорва.

От страна на жалбоподателя се претендират в о.с.з. от 16.05.2023 г. разноски за адвокатско възнаграждение, но по делото липсва представен договор за правна защита и съдействие, от който да е видно договорено и заплатено от Х. Н. възнаграждение на пълномощника й адв.Б.. С оглед на това съдът не се произнася с решението си по разноските.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА нищожността на решение №..../25.01.1998 г. на ПК-с.Л /понастоящем ОСЗ-И/, издадено по преписка, образувана по заявление вх.№..../04.08.1992 г. от наследниците на С С. Ц /Й/.

ОТМЕНЯ решение № 2/19.04.2001 г. на ПК-с.Л /понастоящем ОСЗ-И/, издадено по преписка, образувана по заявление вх.№..../04.08.1992 г. от наследниците на С С. Ц /Й/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – С-град в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено, по реда на АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____